

UNDERVISNINGSPORTFOLIO

1. Læringssyn

Mit syn på læring er forankret i mine fagområder, lingvistikken og journalistikken, og er styret af formålet med min undervisning.

Mine studerende skal for det første lære at mestre en række praktiske sproglige færdigheder, de kan anvende som kommende journalister eller kommunikatører. For det andet skal de lære at reflektere kritisk over den måde, deres eget og kildernes sprog er styret af og er med til at konstruere en bestemt virkelighedsforståelse. Og for det tredje skal de studerende lære at forholde sig kritisk til de sprognormer, som journalistikken er indlejret i, og som de studerende selv vil blive socialiseret ind i under praktikken og deres senere arbejde. Disse læringsmål flugter med det overordnede sigte med journalistuddannelsen på SDU: at kombinere det praktiske med det teoretiske, at forene journalistisk praksis med viden, refleksion og akademisk metode.

Min undervisning er altså dels rettet mod at hjælpe mine studerende med at opnå de praktiske færdigheder, de har brug for i deres kommende arbejde, dels rettet mod at tilskynde de studerende til et mere kritisk blik på egne forestillinger om og forståelse af sprogets virkninger og normer. Jeg underviser derfor ud fra et traditionelt håndværksorienteret læringssyn med fastlagte sprognormer – der dog udfordres undervejs – samt et mere moderne funktionelt og sociolingvistisk sprogsyn, hvor der er fokus på, hvad sproget *gør*, og hvordan sproget *virker* i den situation, det bruges i.

2. Læringsstil og -metoder

Min undervisning baserer sig først og fremmest på pointestyling, praksisforankring og passion. Det vil sige, at jeg:

- 1) forklarer pointerne før forudsætningerne og på den måde bygger min undervisning op, så den bliver logisk fra de studerendes og ikke nødvendigvis fra pensumets perspektiv (jf. Herskin 2001: 44 ff.).
- 2) illustrerer og demonstrerer, hvordan de lærte metoder kan anvendes i praksis, og konstruerer øvelser, cases og simulationer, der passer til de arbejdsfunktioner, de studerede uddanner sig til at varetage i deres kommende job.
- 3) forsøger at fascinere de studerende ved at vise, hvor spændende faget er.

Jeg arbejder konsekvent med at give praktiske eksempler, før jeg gennemgår metode og teori, og besvarer derved spørgsmålet "Hvad kan det her bruges til?", før jeg giver svarene på hvordan. På den måde er de studerende forventeligt motiverede til at lære. Logikken bliver helt klar fra start: "Det her skal I lære, fordi I kan bruge det til det, det og det". Og for en journaliststuderende, som er den målgruppe, jeg primært underviser, er det helt afgørende. Hvor det at kunne *teoretisere*, *generalisere* og *reflektere* traditionelt anses som de højeste akademiske læringsmål (jf. solotaksonomien, Biggs og Tang 2007: 79), opfatter journalist-studerende selv *praktisk anvendelse* som den vigtigste kompetence. Det har jeg valgt at tage alvorligt, når jeg underviser. De andre mere abstrakte læringsmål tilsidesættes naturligvis ikke, men de kommer i anden række.

Et simpelt eksempel på dette kan hentes fra min undervisning i fonetik og lydskrift. Skulle jeg gå frem efter pensums logik, ville jeg lægge ud med at gennemgå konsonant- og vokalskemaet, lyd for lyd. Denne fremgangsmåde er logisk fra underviserens og forskningens perspektiv, men ikke nødvendigvis fra de studerendes. For hvorfor er det egentlig relevant og vigtigt at lære fonetik og lydskrift som journalist? Så i stedet for at følge den traditionelle progression i pensum kaster jeg de studerende direkte ud i en praktisk opgave, hvor de skal sige en nyhedstekst med en række ord, som de typisk vil være i tvivl om, hvordan skal udtales, fx *premierminister* (udtales *præmjéminister* ifølge standardudtalen i ordbogen, men mange udtaler første del af ordet ligesom en premiere på en film). Undervejs går det op for de studerende, at de bliver nødt til at slå nogle af ordene op i ordbogen, og når de eksempelvis slår *premierminister* op, bliver de mødt af tegn, de ikke er vant til: [pʁɛm'je-]. Og her falder læringspointen så: Man bliver nødt til at kunne læse lydskrift for at forstå, hvad der står i ordbogen. Og for at kunne udtale ordene 'korrekt' – dvs. i overensstemmelse med udtalenormen for standarddansk – bliver man ofte nødt til at slå op i ordbogen. Derefter kigger vi på breve fra vrede lyttere og seere, der har klaget over udtalen i DR og TV 2 gennem årene, så de studerende kan se, at (nogle) folk går meget op i journalisters udtale. Og først da begynder vi på selve fonetikken, forhåbentlig med bedre forudsætninger for at forstå relevansen af læringen. Øvelsen sluttet af med, at vi diskuterer om udtalenormen i medierne nu også er hensigtsmæssig. Måske er det i virkeligheden de vrede lyttere og seere, der er galt på den, og måske bør ordbogen se at få inkluderet udtalen: [pʁɛm'je:ˌɑmiˌnɪsɔ].

Dette er blot et simpelt eksempel på min brug af pointestyret undervisning.

2.1. Aktiverende undervisning

I den perfekte verden har de studerende forberedt sig så godt hjemmefra, at de rent faktisk kan undervises og ikke bare forelæses for i timerne. Min erfaring som underviser har dog vist mig, at dette idealscenarie sjældent folder sig ud som ønsket, og jeg afprøver derfor løbende nye metoder, der kan skabe forudsætningerne for aktiverende undervisning frem for passiv forelæsning. Af samme grund arbejder jeg i perioder og visse fag med flipped classroom og digitale værktøjer i et forsøg på at få de studerende til bedre at *forstå* pensum derhjemme, så vi kan *bruge* pensum i undervisningen. Hvis basislæringen er på plads fra start, giver det rum til, at man kan prøve pensum af i praksis i undervisningen og skabe bedre potentiale for dybdelæring. Her er videoundervisning – hvis konstruktivt brugt – for mig en god metode til at hjælpe

de studerende med at forstå pensum på forhånd. Videoerne erstatter dele af mine forelæsninger og giver plads til, at vi i undervisningen kan arbejde mere med øvelser, opgaver og cases, hvor pensum bruges aktivt frem for blot at blive repeteret. Ved denne undervisningsform forandrer min rolle som underviser sig typisk fra forelæser til facilitator. Videoerne er lavet som korte minimoduler (typisk 5 minutter), der kan sættes sammen, alt efter hvad den studerende har brug for. De tager typisk afsæt i maksimalt én eller to læringspointer og er bygget op, så de har potentiale til at udløse et *aha!* frem for et *hva'?*

2.2. Feedback

Hvis de studerende skal udvikle deres journalistiske sprogbrug kræver det, at de får feedback på sproget i deres produktioner. Kun derved kan de for alvor udvikle sig og motiveres til ny læring og engagement i faget. I de senere år er holdstørrelserne dog vokset så meget på universiteterne, at feedback fra os undervisere er blevet fortrængt til fordel for ren forelæsning med summemøder eller peer feedback. Selvom flere studier viser positive resultater fra peer feedback som metode, er jeg skeptisk over for tiltaget, når det bruges i et forsøg på at spare tid og som argument for, at man helt kan droppe feedbacken fra underviseren. Jeg har derfor valgt at fastholde den traditionelle, individuelle underviserfeedback i det omfang, det kan lade sig gøre. Og jeg opfatter og bruger i stedet peer feedback som en supplerende metode.

Min egen feedback består af tekstnære kommentarer, der giver eksempler på mulige alternativer og lægger op til refleksion over de funktioner og den virkning, sproget kan have på modtagerne. Jeg forsøger samtidig at fremhæve og stimulere den enkeltes studerendes egen tale- og skrivestil – 'den personlige stemme' – for derved at styrke den sproglige selvforståelse og udvikling.

3. Pædagogisk uddannelse

Jeg har gennemført Syddansk Universitetspædagogikum og arbejdede i den forbindelse blandt andet med læringsteori, de studerendes forudsætninger, aktiverende undervisning, grundlæggende e-læringskompetencer, prøveformer, evaluering af undervisningen, forskningsbaseret forskning og undervisningsøvelser.

I løbet af mit pædagogikum gennemførte jeg to projekter:

- praksisorienteret sprogundervisning for journaliststuderende (udviklingsprojekt)
- aktiverende undervisning og undervisningsdifferentiering i web 2.0 (e-learn-projekt)

Jeg deltog i samme periode i gruppebaseret supervision på tværs af institutter og fakulteter, fik løbende intern og ekstern supervision af mine vejledere, professor Erik Albæk og lektor Bodil Ravn, og gennemførte underviserkurserne:

- *Pædagogik for nye undervisere*
- *Brug af bedre cases i undervisningen*
- *Bedre brug af e-learn*
- *Stemmen i personlig udvikling*

4. Undervisnings-, vejlednings- og censorerfaring

Jeg har undervist og vejledt på Center for Journalistik siden 2006 på bachelor- og kandidatniveau og har været fagansvarlig for alle de mediesproglige fagmoduler på uddannelsen gennem en årrække. Derudover har jeg undervist på journalistiske arbejdspladskurser (DR Fyn og Berlingske Tidende) samt på folkeuniversitetet og som gæst i gymnasiet.

Jeg har desuden været vejleder på en række kandidat- og masterspecialer samt været adjunktvejleder for Rasmus Rønlev, ph.d.-bivejleder for Lisa Merete Kristensen og er ph.d.-vejleder for Christina Pontoppidan fra januar 2019.

Samlet set har jeg undervist i følgende kurser på bacheloruddannelsen i journalistik:

- Mediesprog 1* - Skriftligt mediesprog (avis og web – korte formater): 2007-2017
- Mediesprog 2* - Mundtligt mediesprog (radio, web og tv): 2009-2017
- Mediesprog 3* - Mundtligt mediesprog (radio, web og tv): 2009-2013
- Mediesprog 4* - Skriftligt mediesprog (avis og web – lange formater): 2010 + 2016
- Journalistisk Håndværk og Mediesprog 1* - Tværmedielt mediesprog: 2018

Og følgende kurser på kandidatuddannelserne (cand.public. og cand.mag.) i journalistik:

- Sprog og journalistisk håndværk* - Skriftligt mediesprog: 2008
- Mediesprog 5* - Lingvistiske metoder: 2015-2016
- Lingvistiske og retoriske metoder*: 2018
- Mediesprog A* - Skriftligt mediesprog (avis og web): 2015-2017
- Mediesprog B* - Mundtligt mediesprog (radio, tv og web): 2016-2018

Jeg er tilknyttet censorkorpset i dansk og journalistik og har fungeret som censor på en række specialer og fag på Aarhus Universitet og Københavns Universitet.

5. Udvalgsarbejde

Jeg har deltaget i en række udvalg og arbejdsgrupper med universitetspædagogisk sigte. Blandt andet har jeg været medarrangør af og underviser på Institut for Statskundskabs underviserseminarer og deltaget i universitetets udarbejdelse af delpolitikken for universitetspædagogik og kompetenceudvikling i 2018.

6. Undervisningspriser og indstillinger

De studerende har indstillet mig til det samfundsvidenskabelige fakultets undervisningspris i 2013 og 2015.

Jeg vandt fakultetets undervisningspris i 2018. Samme år blev jeg Årets Underviser på Syddansk Universitet.